

4.1 การเตรียมตัวเร่งปฏิกิริยา

ตัวเร่งปฏิกิริยาวานาโดซิลเคทที่มี Si/V เท่ากับ 90 ที่ใช้ในการทดลองนี้เตรียมขึ้น โดย รศ.ดร.ปิยะสาร ประเสริฐธรรม แห่งห้องปฏิบัติการวิจัยปิโตรเคมีทางด้านคาตาไลซิส ภาควิชาวิศวกรรมเคมี คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สำหรับคุณสมบัติของ ตัวเร่งปฏิกิริยาจากภาคผนวก 1ก (7.18)

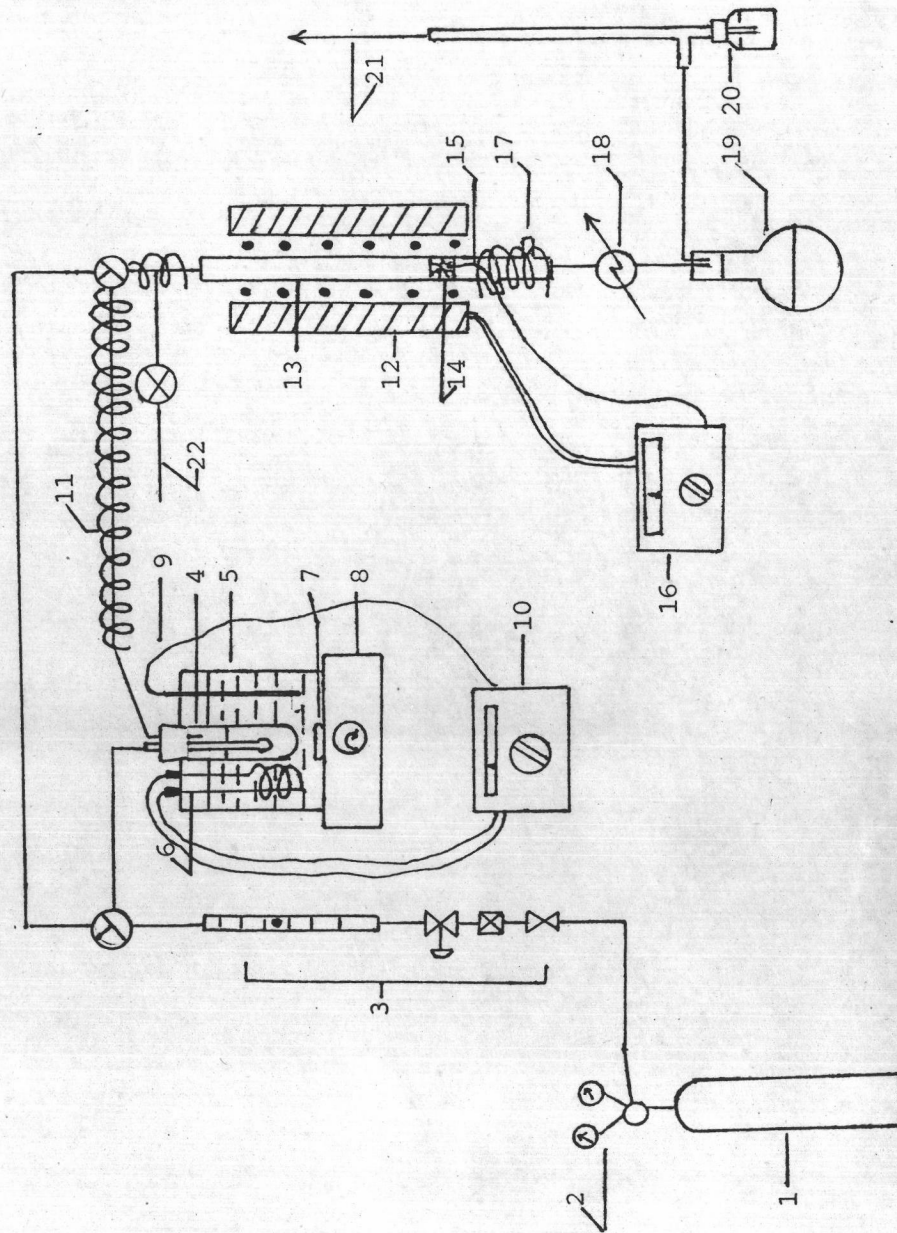
นำตัวเร่งปฏิกิริยามาอัดเม็ดด้วยความดันคงที่ ลดขนาดของตัวเร่งปฏิกิริยาโดยการตัด ให้มีขนาดเล็กลงให้ได้ขนาด 7-15 เมช (mesh) โดยร่อนให้อยู่ระหว่างตะแกรงขนาด 6 และ 16 เมช ซึ่งน้ำหนักของตัวเร่งปฏิกิริยาให้เท่ากับ 210 มิลลิกรัม บรรจุตัวเร่งปฏิกิริยาในเครื่อง ปฏิกรณ์แบบเบดนิ่ง (fixed bed reactor) ที่มีเส้นผ่านศูนย์กลางภายใน 6 มิลลิเมตร โดยใน ชั้นแรกวางแผ่นใยแก้วบาง ๆ เพื่อรองรับชั้นของตัวเร่งปฏิกิริยาแล้วค่อยบรรจุตัวเร่งปฏิกิริยาลงไป วัดความสูงของชั้น เบด เพื่อคำนวณอัตราการไหลของก๊าซที่เข้าตามความเร็วเชิงสเปซที่ต้องการ (ดูภาคผนวก 2ก)

4.2 เครื่องมือในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองดังรูปที่ 4.1 มีส่วนประกอบใหญ่ ๆ และมีหลักการทำงาน ดังต่อไปนี้

ก๊าซไนโตรเจน (N_2) เป็นก๊าซตัวพา (carrier gas) ไหลออกจากถัง (หมายเลข 1) ผ่านเครื่องควบคุมความดัน (pressure regulator) (หมายเลข 2) เข้าส่วน ควบคุมการไหลของ N_2 (หมายเลข 3) ซึ่งประกอบด้วยวาล์วปิด-เปิด (on-off valve), ตัวกรองฝุ่น (dust filter) , วาล์วเข็ม (needle valve) และเครื่องวัดอัตราการไหล (flow indicator) ในรูปที่ 4.2 แสดงกราฟการคาลิเบรต (calibrate) ของเครื่องวัด สำหรับก๊าซชนิดต่าง ๆ รวมทั้งก๊าซไนโตรเจน ก๊าซไนโตรเจนจะผ่านวาล์ว 3 ทางไปยังหลอด แก้วที่บรรจุเมทานอล (หมายเลข 4) ซึ่งควบคุมความดันย่อยของไอเมทานอลโดยการควบคุม อุณหภูมิของเมทานอลด้วยอ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิ (water bath) (หมายเลข 5) ก๊าซไนโตรเจน

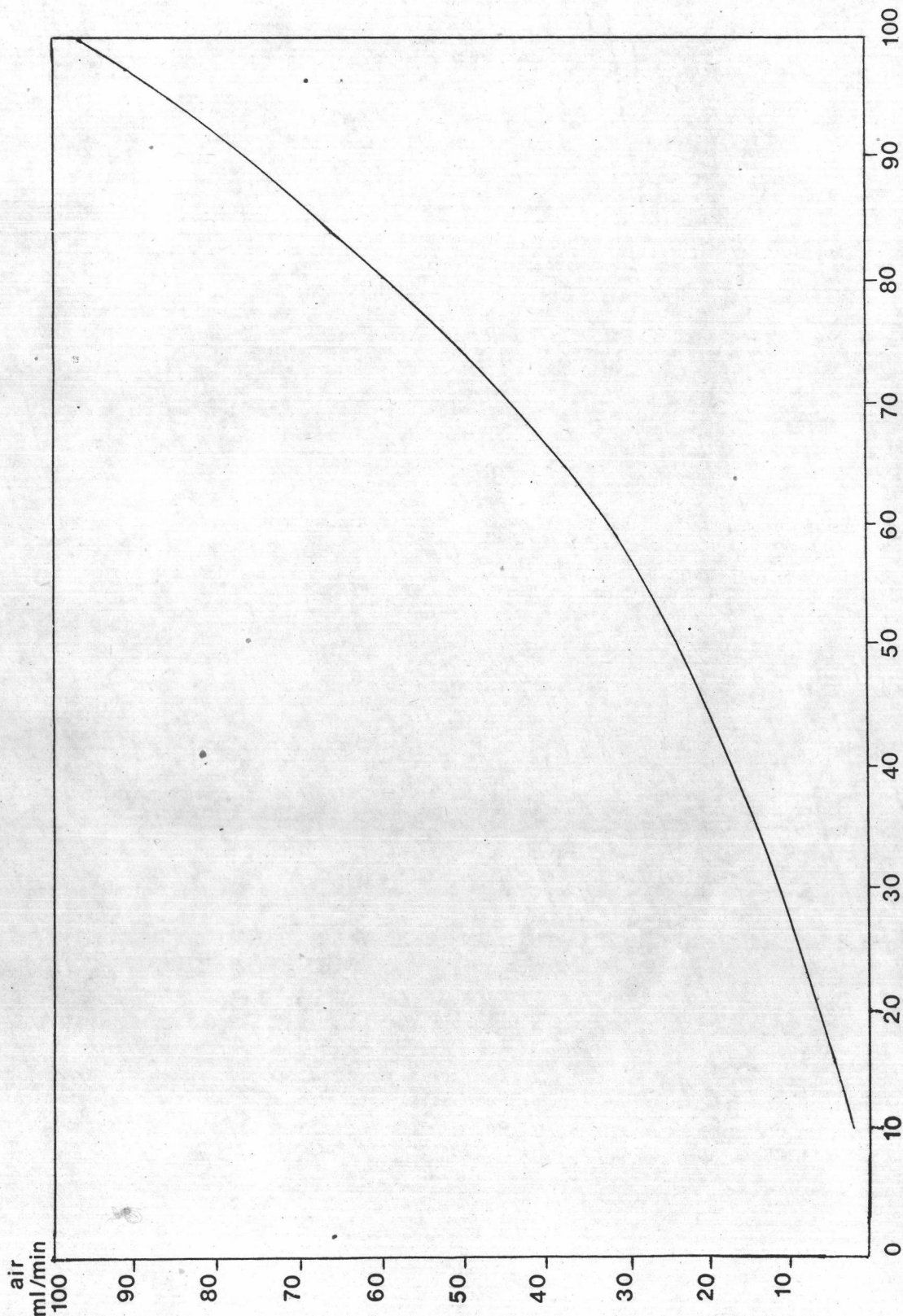
1. ถังแก๊สไนโตรเจน
2. เครื่องควบคุมความดัน
3. เครื่องควบคุมอัตราการไหล
4. หลอดแก้วที่บรรจุสารเมทานอล
5. อ่างควบคุมอุณหภูมิด้วยน้ำ
6. ขดลวดให้ความร้อน
7. แท่งกวนแบบแม่เหล็ก
8. เครื่องควบคุมการกวนแบบแม่เหล็ก
- 9.15 เทอร์โมคัปเปิ้ล (Thermocouple)
- 10.16 เครื่องควบคุมอุณหภูมิแบบเปิด-ปิด
11. ท่อหุ้มด้วยขดลวดความร้อน
12. เตปฏิกิริยา
13. เครื่องปฏิกรณ์
14. ชั้นเบตของตัวเร่งปฏิกิริยา
17. ชุดเก็บตัวอย่างของผลิตภัณฑ์
18. เครื่องควบแน่น
19. ขวดเก็บผลิตภัณฑ์เหลว
20. เครื่องวัดอัตราการไหลแบบฟองอากาศ
21. ทอระบายก๊าซ
22. ท่อสำหรับใช้มีสสารเคมี

รูปที่ 4.1 แสดงแผนภาพเครื่องมือทดลองปฏิกิริยา MTC โดยเครื่องปฏิกรณ์ขนาดเล็ก (micro reactor)

ตัวคูณประกอบสำหรับก๊าซต่าง

He	:	0.1381
Ar	:	1.379
H ₂	:	0.0695
N ₂	:	0.968
O ₂	:	1.105
CO	:	0.967
NO	:	1.037
HCl	:	1.268
CO ₂	:	1.530
N ₂ O	:	1.538
SO ₂	:	2.264
NH ₃	:	0.596
C ₂ H ₂	:	0.906
CH ₄	:	0.554
C ₂ H ₄	:	0.975
H ₂ S	:	1.190

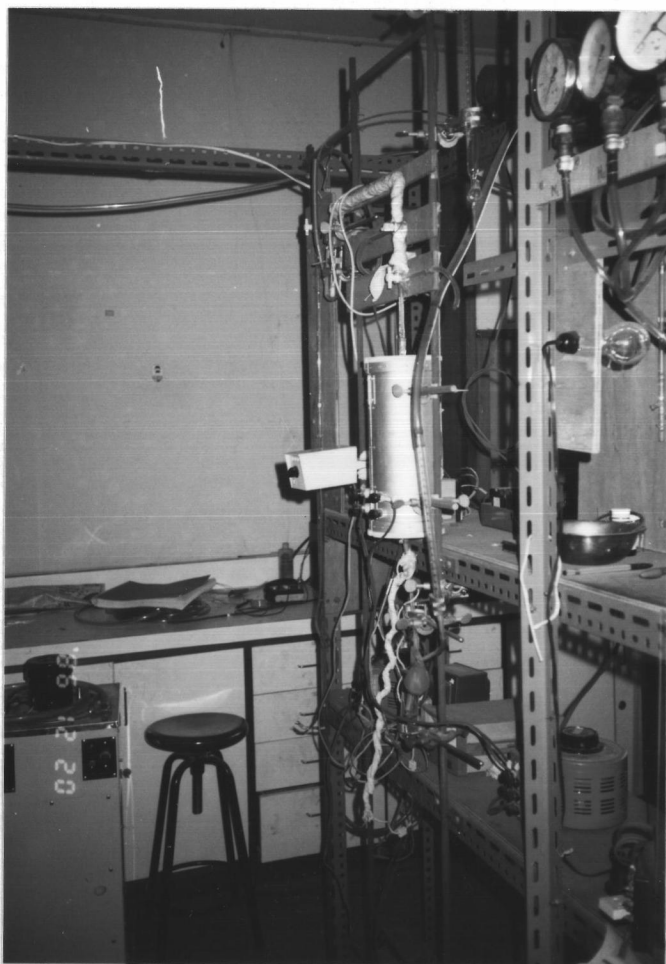

สเกลบนเครื่องวัดอัตราการไหล

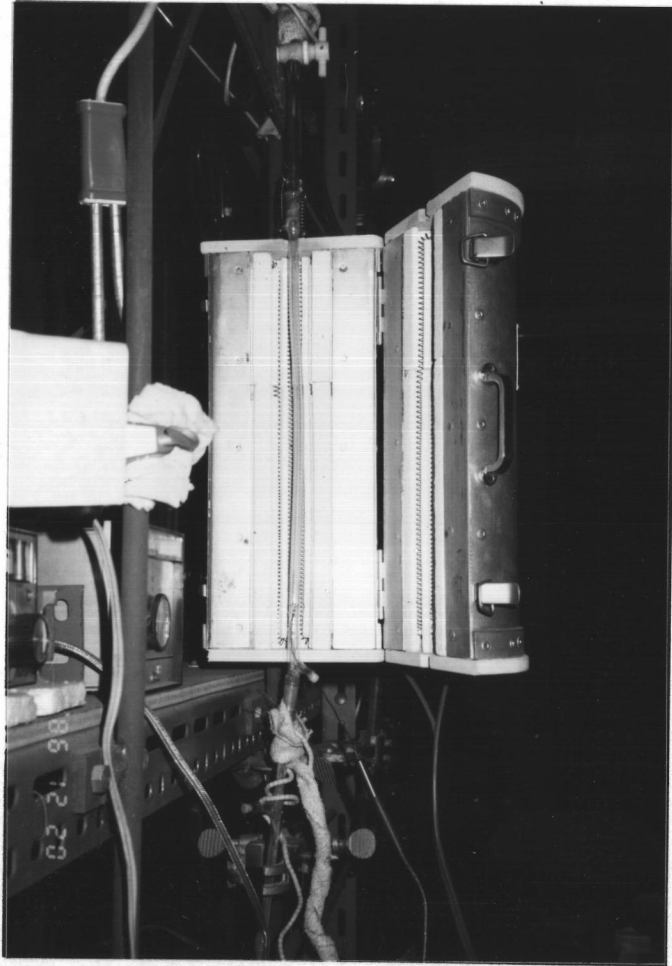
รูปที่ 4.2 กราฟการคาร์บิวเรชันของเครื่องวัดอัตราการไหลสำหรับก๊าซชนิดต่าง ๆ

จะพาไอเมทานอลเข้าสู่เครื่องปฏิกรณ์ (หมายเลข 13) ซึ่งอยู่ในเตาอบ (หมายเลข 12) ท่อระหว่างหลอดแก้วที่บรรจุเมทานอลและเครื่องปฏิกรณ์นี้จะพันด้วยขดลวดความร้อน (หมายเลข 11) เพื่อป้องกันการกลั่นตัวของไอเมทานอล ไอเมทานอลจะทำปฏิกิริยาที่เบตของตัวเร่งปฏิกิริยา (หมายเลข 14) ผลิตภัณฑ์ที่ได้จะออกมาทางด้านล่างของเครื่องปฏิกรณ์ผ่านจุดสำหรับเก็บตัวอย่างก๊าซเพื่อนำไปวิเคราะห์ ผ่านไปยังเครื่องความแน่นด้วยอากาศให้สารไฮโดรคาร์บอนที่มีน้ำหนักโมเลกุลสูงและน้ำกลั่นตัวในขวดเก็บ ส่วนก๊าซที่เหลือจะผ่านเครื่องวัดอัตราการไหลแบบฟองอากาศ (bubble flow meter) (หมายเลข 20)

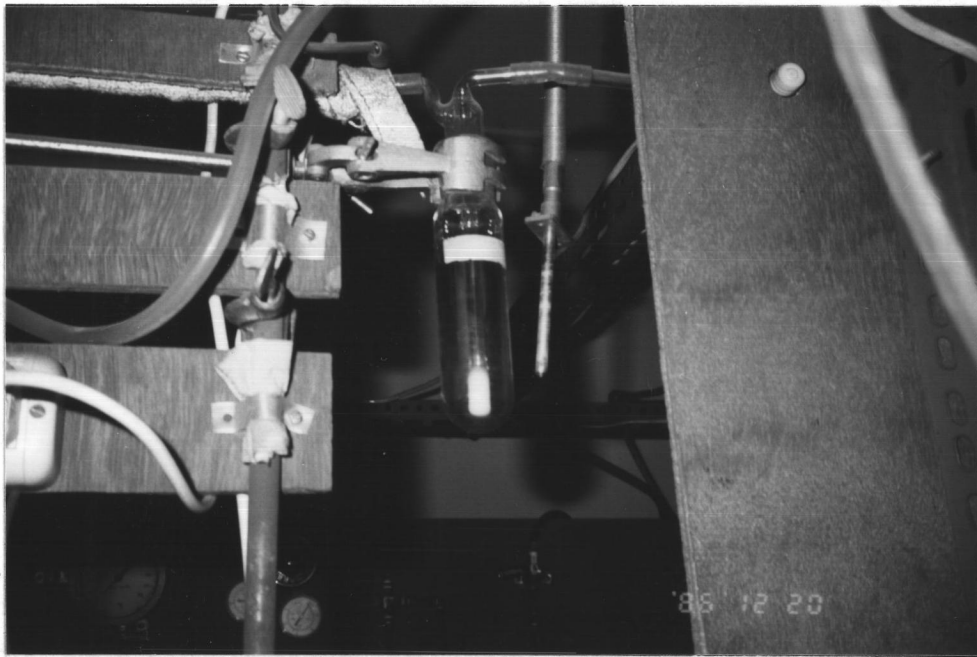
สำหรับภาพ เครื่องมือและอุปกรณ์ที่สำคัญที่ใช้ในการวิจัยแสดงไว้ในภาพที่ 4.1 - 4.3

ภาพที่ 4.1 ภาพเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

ภาพที่ 4.2 ภาพเครื่องปฏิกรณ์ซึ่งบรรจุอยู่ในเตาปฏิกรณ์

ภาพที่ 4.3 หลอดแก้วที่บรรจุสารเมทานอล

4.3 วิธีทดลอง (ดูรูปที่ 4.1 ประกอบ)

1. ปรับความดันของก๊าซไนโตรเจนเท่ากับ 1 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร ให้ก๊าซไนโตรเจนผ่านส่วนควบคุมการไหล
2. ปรับวาล์ว 3 ทางให้ก๊าซไนโตรเจนวิ่งผ่านท่อที่อยู่ด้านบน วัดอัตราการไหลโดยใช้เครื่องวัดอัตราการไหลแบบฟองอากาศให้ได้ตามต้องการ โดยคำนวณอัตราการไหลที่อุณหภูมิห้องจากอัตราการไหลที่อุณหภูมิต่าง ๆ
3. ให้ความร้อนแก่เครื่องปฏิกรณ์โดยปรับให้เพิ่มอุณหภูมิจากอุณหภูมิต้องถึงอุณหภูมิที่ต้องการด้วยอัตราการเพิ่มอุณหภูมิ 20 องศาเซลเซียสต่อนาที เมื่อถึงอุณหภูมิที่ต้องการทิ้งไว้จนอุณหภูมิตั้งที่ซึ่งควบคุมอุณหภูมิโดยเครื่องควบคุมอุณหภูมิแบบปิด-เปิด (on-off temperature controller)
4. ในขณะเดียวกัน เปิดขดลวดความร้อนที่ตำแหน่งหมายเลข 1 และ 17 เครื่อง - กวนแบบแม่เหล็ก เครื่องควบคุมอุณหภูมิของอ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิ
5. ปรับความดันย่อยของ เมทานอลให้ได้ตามต้องการโดยการปรับอุณหภูมิของอ่างน้ำควบคุมอุณหภูมิและคำนวณความดันย่อยของ เมทานอลโดยใช้สมการของ Antony (18) คือ

$$\log P = A - \frac{B}{t + C} \dots\dots\dots (4.1)$$

โดย P = ความดันไอของ เมทานอล, มิลลิ เมตรของปรอท

t = อุณหภูมิ, องศาเซลเซียส

A, B, C = ค่าคงที่

สำหรับ เมทานอลในช่วงอุณหภูมิ -14 ถึง 65 องศาเซลเซียส ค่า A = 7.89750, B = 1478.08 และ C = 229.13 (ดูกราฟความสัมพันธ์ระหว่างความดันไอของ เมทานอลต่ออุณหภูมิในภาคผนวก 3ก)

6. เริ่มต้นทำการทดลองโดยปรับวาล์ว 3 ทาง ทั้ง 2 ตัวให้ก๊าซไนโตรเจนไหลผ่านหลอดแก้วที่บรรจุ เมทานอล เพื่อพา เมทานอล เข้าสู่เครื่องปฏิกรณ์
7. เก็บตัวอย่างของผลิตภัณฑ์ก๊าซทุก 1 ชั่วโมง เพื่อทำการวิเคราะห์โดยเครื่อง ก๊าซโครมาโตกราฟฟี (Gas Chromatography) โดยเก็บตัวอย่างก๊าซครั้งละ 2 ลูกบาศก์-เซนติเมตร ด้วยเข็มขนาด 2 ลูกบาศก์เซนติเมตร ซึ่งอบไว้ในเตาอบที่อุณหภูมิ 120 องศาเซลเซียส

ในการวิเคราะห์นั้นต้องทำอย่างรวดเร็วเพื่อป้องกันการกลั่นตัวของสารไฮโดรคาร์บอนหนัก

4.4 การวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการสังเคราะห์

การวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์สารโอเลฟินที่มีจำนวนคาร์บอนอะตอม 2-4 อะตอม, เมทานอล และ DME โดยใช้

1. เครื่องก๊าซโครมาโตกราฟี GCW MAC รุ่น Series 150 ที่มีตัวตรวจ (detector) TCD (Thermal Conductivity Detector) ดังภาพที่ 4.4

2. เครื่องก๊าซโครมาโตกราฟี GCW MAC รุ่น Series 750 ที่มีตัวตรวจแบบ FID (Flame Ionization Detector) ดังภาพที่ 4.5

และสภาวะการวิเคราะห์ด้วยเครื่องก๊าซโครมาโตกราฟีทั้ง 2 แบบ แสดงไว้ในตารางที่ 4.1

ภาพที่ 4.4 เครื่องก๊าซโครมาโตกราฟฟี GOW MAC รุ่น Series 150

ภาพที่ 4.5 เครื่องก๊าซโครมาโตกราฟฟี GOW MAC รุ่น Series 750

ตารางที่ 4.1 แสดงสภาวะการวิเคราะห์ด้วยเครื่องก๊าซโครมาโตกราฟี

	เครื่อง GOW MAC Series 150	เครื่อง GOW MAC Series 750
ชนิดของตัวตรวจ	TCD	FID
ชนิดของคอลัมน์	Parapak Q	20 % DC-200 on Chromosorb-P (80/100)
ขนาดและความยาวของคอลัมน์	1/8" x 3 m(ss)	1/8" x 1.1 m(ss)
ชนิดของก๊าซตัวพา	ฮีเลียม	ไนโตรเจน
อัตราการไหลของก๊าซตัวพา, (ลูกบาศก์ เซนติ เมตร/นาที)	30	30
ขนาดของสารตัวอย่าง, (ลูกบาศก์ เซนติ เมตร)	2	2
อุณหภูมิตัวฉีด (injector), (องศา เซลเซียส)	-	60
อุณหภูมิตัวตรวจ, (องศา เซลเซียส)	-	120
กระแสไฟฟ้าสำหรับ TCD, (มิลลิแอมแปร์)	80	-

4.5 การศึกษาจลนพลศาสตร์ของปฏิกิริยาการเปลี่ยน เมทานอล เป็นสารไฮโดรคาร์บอนที่อุณหภูมิต่าง ๆ

4.5.1 ทำการทดลองที่อุณหภูมิ 280, 320, และ 360 องศาเซลเซียส โดยการเปลี่ยนความเร็วเชิงสเปซต่าง ๆ เพื่อหาความสัมพันธ์ของสารออกซิเจน, สารโอเลฟิน และ เวลาสัมผัส ดังในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 แสดงสถานะการปฏิบัติการทั้งหมดของการทดลอง

การทดลองที่	อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส)	ความเร็วเชิงสเปซ (ต่อชั่วโมง)	ความดัน (บรรยากาศ)
1	280	2,000	1
2	280	5,000	1
3	280	10,000	1
4	280	15,000	1
5	280	17,000	1
6	280	20,000	1
7	320	5,000	1
8	320	15,000	1
9	320	17,000	1
10	320	20,000	1
11	320	30,000	1
12	360	5,000	1
13	360	10,000	1
14	360	15,000	1
15	360	17,000	1
16	360	20,000	1
17	360	30,000	1
18	360	40,000	1

4.5.2 วิเคราะห์ผลที่ได้จากการทดลองนำมาพิดกับแบบจำลองที่สร้างขึ้นที่เหมาะสม
หาค่าพลังงานกระตุ้นที่ปรากฏ และค่าคงที่จากสมการของ อาลีเนียส (Arrhenius)